

Murat Kartal

- şiirler -

Yayın Tarihi:

25.8.2008

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adı Umut Olan...

Sana Yazılmış Bu şiiri
Suskun yureklerin en sessiz haykırışı say
Sayda öyle dinle...
Dinle ki ben şairim...
Duygulara yeis katarım
Elden ne gelir ki
Ben umudu tanımadım ki tanıtayım
Önce Sen oldun sonra sen
Ama hiç var olmamış gibi vardın
ve ben şairim
Bir tek şiir yazamadım adı umut olan
Umuda hasret bir kalemle yazdım şiirlerimi
Şairim ya
Dizelere yeis dizdim
Sen dedim
Ben Dedim
Svda dedim
Bir türlü bu denkleme eşitleyemedim
Altına her imza attığım şiire bu son demişim
Son yeis
Son sen
Son şiir
Ama nerde...
Ben yurek işçisiyim
Yaz der yazarım
Sonu gelmez duyguların insanıyım
Adı umut olan...umuda hasret bir şairim

Murat Kartal

Ardından...(5) / Sen Benimsin

Suskunluğuma düşüyorsun bazen,
Çılgık çılgık sen oluyorum...

Ah sevince giden yoldaki,
Özlemim...
Ağlasam da sen bakma,
Ümidimi hiç tüketmedim...

Elimi ağzıma kapatıyorum,
Döküldüğünde dilimden adın,
Duyan olmasın
Kıskanırım...

Ay ışığı düşmüş gözlerinin,
Pırıltılarında saklama yaşlarını...
Ben o gözlere hastayım,
Kahverengi yasım...

Şimdi ben sessiz bir duadayım,
Dilediğim sen,
Dilendiğim sensin...

Kim bilir...
Kim bilir neredesin.

Ah sazımın avazı,
Yüreğimin infazı...
Dönsene...
Kalmadı dilimin avazı,
Artıyor...
Artıyor yüreğimin avazı...

Kokun düşüyor geceme,
Ellerim boş bir hayale uzanıyor,
Bedenin yok biliyorum.
Yüreğim yüreğini okşuyor...

Hayallerime aldanma sen,
Gerçeğimsin...

Haydi aç penceremi ne olur,
Düş yastığıma
Doldur uykusuz gecelerimi...

Bir besteye düşüyorsun habersiz.
Bir can oluyor her mısram,
Şiir şiir yaşıyorum seni...

Vakti deęil mi sevgili,
Dönsene...
Dönsene geri...

Murat Kartal

Bir Gün...Sen...

Bir Gün,
Ümit Çıka Gelir...
Hissedersin Sadece
Ruhun Bir Durulur...
Fırtına Eker Sonra
Coşarsın Savrulur
Ve O Gün...
Sen Gelirsin
Sensizliğimi Delerek
Karanlığıma Gelir
NUR Olur Doğarsın
...ve O Gün,
Tarihler değişir
Senden Önce Ve Sonra Diye
Saatler Artık Senlidir
Yelkovan Akrebin,
Yüreğim Yüreğinin Peşinde...
ve Saatler Artık
Sana Beş Vardır, Yada Seni Beş Geçiyordur
Gün Sen Olursun
Rüzgar Sen...
Estiğinde Salınan Kavak Sen
Tutup Sığdırılmazsın, Sığ Bir Yanın Yoktur
Genişler Her Kavram
Daracaık Kalıp Kalır Bendeki Her Şey
Sığdıramam...
ve Sen O Gün Taşarsın
Sel Olursun Sen
Seller Kuraklaşır
Akmayı Beceremez
Benim Sana Aktığım Gibi
Ay...
Denizde Yakamozlarını Arar
Parlaklığı Sönüktür
Senin Bendeki Yansıyışından
...ve O Gün...
Hislerini Yitirmiş Bir Yürek
Can Bulur
Şiirler Yazar
Şairler Kiskanır
Çünkü Hiç Bir Şaire Nasip Olmaz
Sana Yazılmayan Şiir
Şiir Sayılmaz...
Ben Kıraç Bir Sayfada
Suskun Bir Dizeye
Bir Göz Çizerim, Bin Göz Çizerim
Ama Sendeki Bir Bakışı Çizemem
Dize Uzar, Mısra Susar
Ben Aciz
Sadece Hissederim Yakışını
Anlatamam
Hissederim İliklerimde Ilık Bir Gezinti

Sen Bakınca
Ben Bakmayı Unuturum
Hiç Bir Bakış
Hissettiremezdi Sevdanın Ateşini
Sen Baktın Ben Yandım
Bende Mevsim Mart Olur
Buz Kesilir Her Bakış
Sen Baktın Ben Haziran Yaşadım
Uzanıp Usulca Öpmek İsterim
Güneşe Yapışır Dudaklarım
Yandıkça Yanarım
ve Ben Yanmaları Sevdim
Sende Yanınca
Ve Sen
Bilirim Bir yüreğe sığmazken
Bir Şiire Hiç Sığmazsın
Şunu Bil Ki
Şaiir Değilim Ben
Belki Bir Dilenci
Senden Sevda Dilenir...
Şiir Satarım...

Murat Kartal

Kırılғанım..

Kırılғанım
Bu günlerde nasılda kırılғанım
Güneşe küser oldum bir an önce doğmaz diye,
Hele geceyi sorma bitmemek için yeminli sanki
Ne zormuş yokluğuna alışmak...Kırılғанım

Uykularıma bir baksan
Uyanık uyuyorum sanki kapı çalacak diye
Kapıyı görseñ sanki kale duvarı
Korkuyorum sen gelince aşamazsın diye

Bilsen nasıl kırılған olmuşum
Kahvaltıda boş bardağın soğuktu diye
Ellerini aradım nedense
Bardaktan daha soğudu içim...bilsen nasıl kırılғанım

işte böyle daha bu gün ilk yılımız
Yıl demişim ilk günümüz...
Günlerde sanki yıla döndüler
Anlamadım ya neyse kaç gündür sadece Kırılғанım

Suya yazmayı öğreneceğim bu gidişle
Elimin silmeye gitmediği mısralarımı
Çünkü dönüp seninle her okuduđumda
Bilsen heceye dizeye mısraya nasılda Kırılғанım..

Murat Kartal

Kıvırcık iklimler...

'Mısralar acıdı hep,
Sen diye dokundukça'

Hayat,
Yön deęiřtirir.
Çöldeki yolcunun
Dilsizleşen umududur su,
Sadece su! /s...

Uyku,
Bir esneme sonrası,
Göz açıp kapama kadar
Hüzne vedadır:
Gözlerimizden düşen!
Sadece düş! /sen.

Zaman,
Miladına seni yazdığım
İlksiz maceram.
Ardından bir asırlık yalnızlık
Makamı hüzzam!
Takvimlerden siliniyorum
Silikleşiyorum
Sadece sil! /dim.

Kıvırcık iklimlerim...

Çok şey söylerim,
Çok şey!
-içimden-
Kendi kendime.
Sonrada susarım,
-incinmesin anılar diye-

İncitme! ! !

Murat Kartal

Otuzuncu Harf

Sen alfabeğe eklediđim
Otuzuncu Harfimsin...
Seni Kelimelerime ekledim
Kelimelerim karıştı...anlamsızım

Altmışbirinci dakikamsın
Saatlerime eklenmiş
Saatlerim allak bullak
Günelrimi yitirdim...

Yirmi beşinci saatimsin
Ne gecem oldu sayende
Ne de gündüzüm
Işıksızım...

Sen sekizinci günüm oldun
Kapatamadım haftamı ardına kadar açık
Yorgunum sayende...suskunum
Günlerim allak bullak

Sen otuzikinci günüksün
Aylarım karıştı sayende
Aysızım Bulutsuzluđm gibi
Karmakarışığım sayende

Sen onüçüncü ayımsın
Yıllarım geçışsiz hep sendeyim
Yuzylım gelmez oldu
Hesapsızım sayende

Üçyüz altmış altıncı günüksün
Yıllarım alt üst sayenede
Bir Yılım olmadı sen olalı beri
yorgunum...

Beşinci Mevsimim oldun
Ne ısındı yüreğim
Nede Çiçek Açtı...
Senle Buz Dağına dönüştüm

Murat Kartal

Ölün!

Sokaklarında,
Gölleşmiş kanların
Kızılında yakalanıyorum,
Bir halkın yok oluşuna.
Destansı
Suskun
Prangalı itirazlardayım.
Sesim düşmüyor hiç bir yüreğe
Bunca kalabalıklarda
Nasıl da yalnızım!

Düşlediğim yürekler yok
Ayaz vurmuş gonca gibi
Soluk duruyor dalında herbiri
-Ne tutunduğu dalda umut var
Ne dal tuttuğundan umutlu-
Bir nice boş gözler var
Hiçliğe düşmüş
Renk körü...

Ülkeler farklı,
Halklar farklı
Diller deriler...
Yeisler aynı
Ölüm çökmüş üzerlerine sanki
Kara bulutlar sarmış yüreklerin
Ne yağmur yağıyor çöllere
Ne çöllerinde suyun umudu...
O gözler!
O gözler ki,
Her biri diğerinin
Yok oluşunu izlerken Kör!

Bekledeğim bakışlar yok,
Her biri odaklanmış yok oluşuna
İki karanlık kuyu gibi
Duruyor suratlarda!

Anneler farklı
Feryatlar farklı
Her anne farklı feryatlarda
Ama aynı,
Aynı gözyaşlarıyla
Ağlıyor yavrusuna.

Ah soyunuk düşlerim
Azgın hırıltılarda
Bulutlara tırmanan bedenler
Şevhet tohumlarında
Bulduğunuz canlar
Ölüm korkusuna büründüğünde
Büzüşmüş tenlerinizde

Korkudan açılmış gözlere dönüyor.
Ter kokan yataklar
Ölüm uykusuna susamış
Cesetler taşır gibi.

Ölün!
Ölün ki yerinize
Bir infial taşısın
Esmeyi unutmuş rüzgarlar...

Murat Kartal

Özlersin

Özlersin...
Yaşarsın bitimsiz bir hayatı
An gelir son nefes geliverir...
Yaşamayı özlersin.

Yıllarını sayarsın,aynaları şahit tutarsın
Şaçlarına düşen akları sayarsın...
Özlem sarar her yanını....Yanarsın.

ve

Bir sayfa vardır...anılaşmamış
Özlemlerle dolmuşsun ama özlem saymamışsın
Hep bu gün gibi...yeniden yeniden yaşanmış

Sen Varsın!

Özlemlerin ötesinden berisinden sararsın beni
Bir hıçkırık gibi düğümleir boğazıma boğum boğum
Ağlamak istersin Ağlayamazsın!

Giderse dönmez!

Korkuların oluverir,korkarsın
Cesaretle saçlarını okşadığın günlere inat
Korkarsın...
Bilirsın,
Bilirsın ama susarsın,
Ne kadarda ağır değilmi
İstesende ağlayamazsın

Murat Kartal